

Fiatal amurok (*Ctenopharyngodon idella*) a Körösök vízgyűjtő területéről

Nagy László, Somogyi Dóra, Nyeste Krisztián

A Magyar Haltani Társaság „Mit fogtam?” rovatába érkezett Brandt Jánosnak egy fiatal, egynyaras amurivadékról készített fotója, amelyet 2024. augusztus 21-én fogott a Szarvasi-Holt-Körösből (hétköznapi nevén a Kákafoki-holtágból). Néhány hónappal később, 2024. november 26-án kutatóhalászatot végeztünk a Hármas-Körös békésszentandrási duzzasztójának alvizén (N46.89093, E20.49855), ahol öt, 15–25 cm közötti fiatal amur került elő.

Az amurt hazánkba 1963-ban telepítették be Kínából és a volt Szovjetunióból. Az ezt követő évtizedekben mesterséges szaporításból származó egyedeket telepítettek országszerte, mivel úgy vélték, hogy Magyarországon természetes úton nem képes szaporodni. Ugyanakkor a természetes szaporodásának jeleit később mégis megfigyelték: először a Tiszában 1977-ben, a Dunában 1988-ban, majd a Körösökben 2019-ben. Szintén 2019-ben Középtisza menti kubikgödörből több százas egyedszámban kerültek elő amurivadékok.

A Körösökből előkerült fiatal amurok pontos eredete jelenleg nem tisztázott. Mivel idegenhonos halfajról van szó, természetes vizekbe történő telepítése jogszabályok szerint tilos. Ugyanakkor a Szarvasi-Holt-Körös mentén működő több halgazdaságban is tenyésztik az amurt, így

Amurivadék a Szarvasi-Holt-Körösből (Fotó: Brandt János)

lehetséges, hogy az egyedek onnan szöktek ki. Ezzel együtt nem zárhatjuk ki a természetes szaporodás lehetőségét sem.

Bármelyik eset is áll fenn, az amurivadékok megjelenésének és elterjedésének vizsgálata a közeljövőben kiemelt jelentőségű. Ha ugyanis az amur a busafajokhoz hasonlóan képes alkalmazkodni a hazai viszonyokhoz, és országszerte tömeges ívasokat produkál, annak beláthatatlan következményei lehetnek vizeink élőlényközösségeire.